

ÜÇ KELEBEK

Uçsuz, bucaksız yeşil kırlardan birinde üç kelebek vardı. Biri beyaz, biri kırmızı biri de sarıydı. Kelebekler güneşte uçuyorlar, bir çiçekten ötekine konarak dans ediyorlardı. Bu gezintiden çok hoşlanıyorlar ve hiç yorulmuyorlardı; fakat bu tatlı uçuşlar çok sürmedi. Birden gök gürledi, bulutlar çoğaldı ve yağmur başladı. Sırılsıklam oldular. Hemen evlerine dönmek istediler; ancak evlerinden çok uzaklaşmışlardı. Bu yağmurda eve gidebilmeleri mümkün değildi.

Gittikçe ıslanıyorlardı. Yakınlarındaki sarı, kırmızı çizgili lalelerin yanına uçtular ve dediler ki: "Lalecik, ne olursun bize azıcık çiçeğini açar mısın? Bizi ıslanmaktan kurtarır mısın?"

Lale, "Sarı ve kırmızı kelebekleri kabul ederim. Fakat beyazı istemem" dedi. Buna karşı kırmızı ve sarı kelebeklerin her ikisi de "Hayır, sen bizim beyaz kardeşimizi almazsan biz de sana gelmeyiz." dediler.

Yağmur devam ediyordu, kelebekler bu defa gidip Leylağa kondular. "Sevgili leylak, ne olursun bize azıcık çiçeğini açar mısın? Bizi ıslanmaktan kurtarır mısın? " diye yalvardılar.

Leylak dedi ki: "Beyaz kelebeği kabul ederim. Çünkü tıpkı benim gibi görünüyor. Fakat ötekileri istemem."

Bu son söz üzerine beyaz kelebek, "Sen benim kardeşlerimi kabul etmedikten sonra ben de sana gelmem, biz birbirimizi açıkta bırakmaktansa hep beraber ıslanmaya razı oluruz." diye cevap verdi. Hep beraber uçmaya devam ettiler.

Bulutların arkasındaki güneş, kelebeklerin ne kadar candan kardeş olduklarını ve birbirlerinden ayrılmadıklarını ısıtmıştı. Bulutların arasından kendini gösterdi, bulutları uzaklaştırdı, bahçeleri ve her tarafı eskisi gibi aydınlatmaya başladı.

Kelebekler çok geçmeden kanatlarını kurutmuşlar, vücutlarını ısıtmışlardı. Kanatları eskisinden de güzel parlıyordu. Üç dost neşe içinde yeniden dans etmeye başladılar ve akşama kadar oynadılar. Sonra yine beraberce uçarak evlerine döndüler, uykuya daldılar.

